

kvindernes side fremsatte ønske om ikke at indføre et egentligt forbud mod arbejde en vis tid efter fødslen, idet man har nøjedes med at gøre genoptagelsen af arbejdet afhængig af, at kvindens læge mener at turde gå ind herfor, hvorved vedkommende læge også skal tage hensyn til diegivningen. Da det næppe kan tænkes, at nogen læge vil give kvinden tilladelse til genoptagelse af arbejdet før efter 14 dage efter fødslen, vil man mene at have tilvejebragt tilstrækkelig sikkerhed for den nødvendige barselhvile.

Hvis forholdene, navnlig de sundhedsmæssige forhold, ved et bestemt arbejdsområde er af en særlig for moderens sundhed farlig art, vil socialministeren efter nærmere forhandling kunne bestemme, at forbudet mod arbejde efter fødslen skal udstrækkes til at gælde ialt 6 uger.

Selvom bestemmelserne om forbud mod arbejde efter fødslen principielt kun er tænkt at skulle gælde for erhvervsmæssigt beskæftigede kvinder udenfor deres eget hjem, har man dog foreslået at tilvejebringe bemyndigelse for ministeren til at udstrække reglerne om forbud mod arbejde til fag eller dele af fag, der beskæftiger kvinder ved erhvervsmæssigt hjemmearbejde af fabriksmæssig karakter.

Til § 7.

Foruden forbudet mod at arbejde efter fødslen har man foreslået i 8 uger før og i 8 uger efter fødslen at stille kvinden frit overfor, om hun vil fortsætte sit arbejde, eller om hun af hensyn til sig selv eller barnet vil finde det rigtigere at ophøre med sit arbejde i en del af eller i hele dette tidsrum fra 8 ugers dagen før fødslen til 8 ugers dagen efter fødslen.

Til § 8.

Ved paragraffens stk. 1 har man i al almindelighed udtalt, at det er forbudt at afskedige en kvinde som følge af graviditet eller fødsel, og ved den i stk. 2 formulerede erstatningsbestemmelse er man gået ud fra en formodning om, at afskedigelser, der finder sted, medens kvinden er gravid og dette er bekendt af arbejdsgiveren, eller indenfor et tidsrum af 6 måneder efter fødslen, skyldes graviditeten eller fødslen, således at det påhviler arbejdsgiveren at godtgøre en eller flere af de grunde, som loven indenfor dette tidsrum anerkender som gyldig afskedigelsesgrund. Man er herved opmærksom på, at man ikke har skabt nogen sikring for kvinden overfor den arbejds-

giver, som af principielle grunde ikke ønsker at beskæftige kvinder med børn, men man er på den anden side af den opfattelse, at en væsentlig del af afskedigelserne af kvinder i tiden omkring fødslen alene skyldes denne, således at man tør regne med, at et forbud, der gælder i graviditeten og 6 måneder efter fødslen, i alt væsentligt vil dække kvinder mod afskedigelse på grund af barnefødsel. Da man må erkende, at der for de kvinders vedkommende, der er beskæftiget med ekspedering og servering, gør sig ganske særlige forhold gældende, har man ment for sådanne tilfælde at burde tilvejebringe hjemmel for, at arbejdsgiveren kan henstille til de af ham beskæftigede kvinder at benytte sig af deres ret til arbejdsfritagelse. I de tidsrum, hvor en kvinde benytter sig af sin adgang til arbejdsfritagelse i anledning af fødsel, er det som en konsekvens af reglen i stk. 1 absolut forbudt at afskedige hende, bortset fra tilfælde, hvor hun har haft arbejde i arbejdsgiverens husholdning, idet man har ment, at dette arbejdsforhold, der vel iøvrigt falder ind under bestemmelserne i nærværende lov, dog er af en sådan særlig personlig karakter, at man ikke bør tvinge arbejdsgiveren til at antage midlertidig hjælp for senere at genantage den kvinde, der har søgt arbejdsfritagelse i anledning af fødsel.

Til § 9.

Ud fra den betragtning, at diegivningen spiller en ganske overordentlig rolle for børnenes sundhed, har man ment at burde tilvejebringe adgang for den i en andens tjeneste arbejdende kvinde til diegivning 2 gange daglig $\frac{1}{2}$ time eller 1 gang en hel time.

Som omtalt i betænkningen vil bestemmelsen i de fleste tilfælde næppe støde på vanskeligheder, set fra et arbejdsgiversynspunkt, men for dog at reducere de eventuelle vanskeligheder så stærkt som muligt har man dog bestemt, at diegivningen såvidt muligt skal gives i tilknytning til de almindelige arbejds- og spise-pauser, og man har tilføjet en bestemmelse om, at der kan gives dispensation fra bestemmelsen i de tilfælde, hvor det af hensyn til produktionen ikke er muligt, at en person er fraværende fra arbejdet i længere tid end de øvrige arbejdere. Gennem disse tilføjelser har diegivningsbestemmelsen fået en sådan karakter, at den ikke vil vanskeliggøre de gifte kvinders arbejde i produktionen.